

30. oktober 2018
J.nr. 18-1701498

Selskab
KJ, SBJ, WJ

Status: Bankordning og aktieudlån på udbytteområdet

1. Indledning

Skattestyrelsen arbejder som bekendt fortløbende med håndtering af udbytteområdet, herunder sagen vedrørende svig med refusion af udbytteskat, og som led i dette arbejde, der sker i tæt samarbejde med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØIK) og med Kammeradvokaten, fremkommer og afdækkes der løbende nye oplysninger.

I lyset heraf, og også som følge af den seneste tids afsløringer af tilsyneladende svigagtige forhold i en række europæiske lande med udbytteskat, har Skattestyrelsen udarbejdet nærværende status for den del af arbejdet med udbytteområdet, der omhandler spørgsmålet om, hvorvidt der vurderes at være svigagtige forhold i Danmark i den såkaldte bankordning og i forbindelse med aktieudlån. Herudover beskrives en konkret sag, der udspringer af bankordningen.

Nærværende status er udtryk for den aktuelle viden, Skattestyrelsen er i besiddelse af.

Det bemærkes, at sagen om svig med ca. 12,7 mia. kr. udspringer af den såkaldte blanketordning, hvor der er indsendt blanketter til det daværende SKAT med anmodning om – uretmæssig – refusion af udbytteskat. Denne status omhandler bankordningen og aktieudlån, mens blanketordningen kun kortfattet omtales i statusnotatet.

I det følgende er der i *afsnit 2* en beskrivelse af bankordningen, herunder hvordan der skete refusion af udbytteskat i ordningen, og i *afsnit 3* beskrives de foreløbige undersøgelser, der er gennemført med henblik på at vurdere, om der er sket svig med ordningen. I *afsnit 4* beskrives en konkret sag, der udspringer af bankordningen, og afslutningsvist er der i *afsnit 5* en beskrivelse af de undersøgelser, der er gennemført i relation til aktieudlån.

2. Beskrivelse af bankordningen

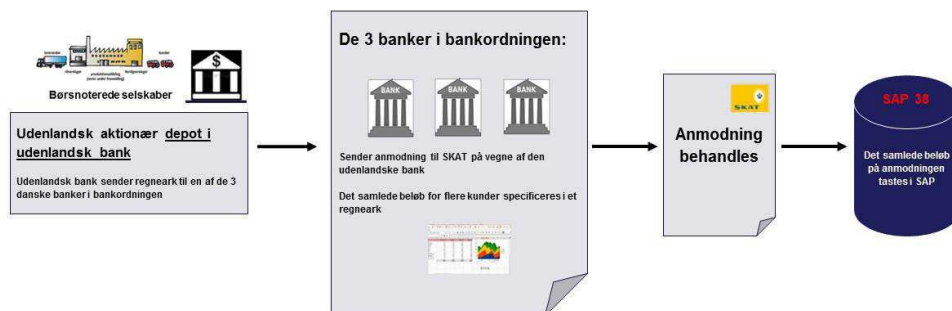
Regnearksordningen (bankordningen) var en formaliseret ordning, SKAT havde med tre banker, hvorefter disse på vegne af deres kunder (udenlandske banker og deres klienter) kunne indsende anmodninger om refusion af indeholdt udbytteskat på et regneark, og bankerne indestod for dette refusionsbeløb. Aftalerne blev indgået for at effektivisere samarbejdet mellem SKAT og bankerne om tilbagesøgning af udbytteskat. Aftalerne for de tre pengeinstitutter var gældende fra henholdsvis 2006, 2007 og 2008.¹

¹ Der omtales dog i 2001 en evaluering af en regnearksordning med en af bankerne.

Regnearkene var forskellige, men indeholdt typisk oplysninger om udbyttegivende selskab, antal aktier, udbytte og udbytteskat samt tilbagesøgningsprocent. Regnearkene indeholdt endvidere navn på den angivne retmæssige ejer, men ikke oplysninger om hjemsted, adresse eller andre oplysninger. Det var således en del af aftalen, at der ikke skulle indsendes underliggende dokumentation fra bankens kunder.

Bankerne skulle efter aftalerne med SKAT foretage en validering af registreringerne i regnearkene. Således var det i ordningen en betingelse, at bankerne sikrede eller fik sandsynliggjort, at der var betalt udbytteskat vedrørende de indsendte ansøgninger.

Skatteministeriets Interne Revision (SIR) har tidligere haft illustreret bankordningen således (her gengivet i anonymiseret form):

Kilde: Skatteministeriets Interne Revision

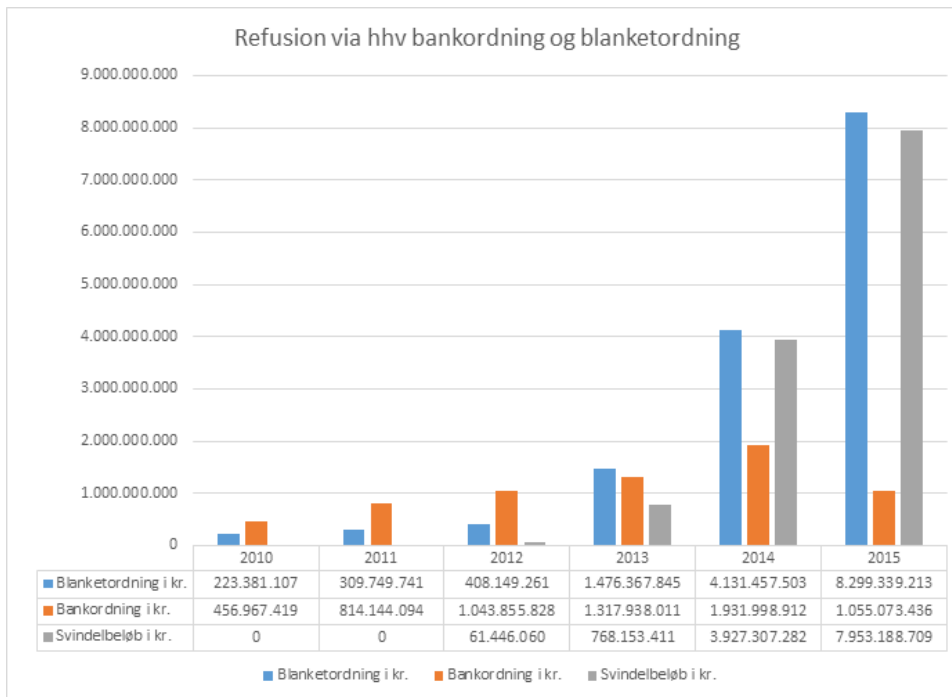
SKAT opsagde aftalerne med alle tre pengeinstitutter i september måned 2015.

Baggrunden for opsigelsen af bankordningen var bl.a. følgende:

- SKATs overordnede vurdering var, at ordningen ikke kunne anses for at udgøre en fornøden retlig ramme for refusion af udbytteskat.
- SKAT har vurderet, at der i aftalerne med bankerne ikke var sikret tilstrækkelig dokumentation for, at der bestod et repræsentationsforhold mellem den enkelte udbyttedtager og bankerne.
- Bankerne hæftede ifølge aftalerne for uretmæssige refusioner af udbytteskat. Dette kunne betyde, at SKAT reelt havde delegeret sine kontrolbeføjelser til bankerne.

Der er i perioden 1. januar 2012 – 6. august 2015 blevet refunderet i alt ca. 5,4 mia. kr. i bankordningen.²

Nedenfor fremgår illustration af beløb refunderet via bankordningen og blanketordningen, hvor det angivne svindelbeløb knytter sig til blanketordningen:

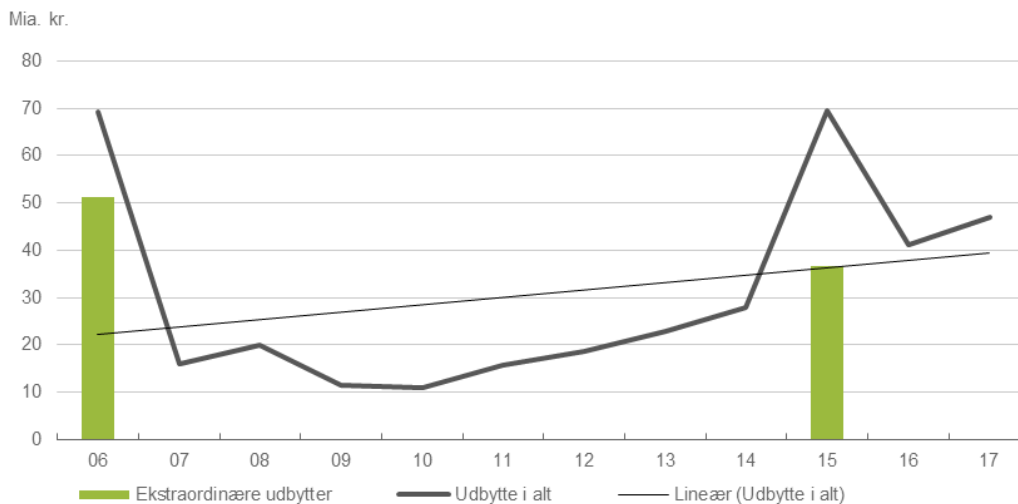

Kilde: Intern figur, Indsatsplanlægning og –Analyse, SKAT

På den følgende side fremgår illustration af de samlede udbetalte udbytter fra danske virksomheder fra 2006-2017³. Stigningen i refusion i bankordningen skal ses i sammenhæng med stigningen i udbetalte udbytter fra danske virksomheder:

² I samme periode er udbetalt ca. 14,2 mia. kr. i blanketordningen, hvoraf den formodede svindel udgør ca. 12,7 mia. kr.

³ Tallet for 2015 skal ses i sammenhæng med en stor ekstraordinær udbyttebetaling fra et dansk selskab.

Kilde: Intern rapport, SKAT's vurdering af regelefterlevelsen for udbytterefusion, SKAT

3. Undersøgelser om svig i bankordningen

Som opfølgning på handleplanen "SKAT ud af krisen" blev der iværksat bl.a. en kontrol af bankordningen. Der er således gennemført en række undersøgelser af udbetalinger i bankordningen med henblik på at vurdere, om der har været tale om svigagtige forhold.

SKAT foretog således en gennemgang af udbytterefusion udbetalt via bankordningen i perioden fra 2012 til den 6. august 2015, og som oplyst i besvarelsen af SAU (alm. del) spm. nr. 224 af 16. februar 2017 var der på baggrund af de foreliggende resultater intet, der tydede på systematisk svindel med tilbagesøgning af udbytteskat i bankordningen. Gennemgangen var på daværende tidspunkt ikke afsluttet, og det blev oplyst, at den forventedes afsluttet i første halvår 2017. Arbejdet var organiseret som et kontrolprojekt, der, som sædvanligt for SKAT's kontrolprojekter, skulle afsluttes med en intern kontrolrapport. De til grund for rapporten foreliggende undersøgelser blev afsluttet i foråret 2018. Parallelt hermed arbejdedes der med at afklare en konkret sag, der udspringer af bankordningen, og som er nærmere beskrevet i afsnit 4. Dette arbejde pågår fortsat.

SKAT gennemførte også en mere generel og statistisk funderet analyse, som blev beskrevet i en intern rapport fra foråret 2018 med vurdering af regelefterlevelsen for udbytterefusion i perioden 2010-2015. Rapporten omhandler såvel bankordningen som blanketordningen.

Det blev konkluderet i rapporterne, at der sandsynligvis ikke var sket svindel eller omfattende svig i bankordningen. Konklusionerne i begge rapporter er imidlertid forbundet med betydelig usikkerhed. Der redegøres nærmere for undersøgelseernes resultater herunder.

Det bemærkes, at der løbende tilgår Skattestyrelsen relevant viden om udbytteområdet gennem samarbejdet med SØIK og Kammeradvokaten om den formodede svindel på ca. 12,7 mia. kr. i blanketordningen. Denne viden viser sig i nogle tilfælde også at være relevant for arbejdet med vurdering af bankordningen.

3.1. Kontrolrapport

SKAT har som beskrevet ovenfor foretaget en gennemgang af udbytterefusion udbetalt via bankordningen i perioden fra den 2012 til den 6. august 2015 med det formål at afdække risikoen for svig i ordningen.

Det fremgår af den udarbejdede interne kontrolrapport, at SKAT har foretaget en undersøgelse af bankordningen med udgangspunkt i erfaringerne og mønstrene fra det formodede svigkompleks konstateret i forbindelse med gennemgangen af tilbagesøgninger om refusion af udbytteskat i blanketordningen.

I den forbindelse er de regneark, som bankerne har indsendt, og som er beskrevet i afsnit 2, blevet gennemgået.

De indsendte regneark indeholdt samlede oplysninger om kunder/aktionærer, der ønskede at få refusion af betalt udbytteskat. Opbygningen af regnearkene varierer fra bank til bank og fra år til år. Regnearkene indeholder desuden meget begrænsede oplysninger om ansøgere. Eksempelvis er der ikke oplysninger om aktionærernes adresse og land, der ville have muliggjort analyser pr. land og vurdering i forhold til konkrete dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Forvaltningsretlige principper for tilbagekaldelse/ophævelse af en afgørelse

I lyset af, at de foreliggende oplysninger til brug for undersøgelserne har begrænset sig til de regneark, som bankerne har indsendt, har SKAT overvejet de juridiske rammer for tilbagekaldelse/ophævelse af truffede afgørelser om refusion af udbytteskat.

Det kan herom oplyses, at en afgørelse om refusion af udbytteskat ikke har karakter af en skatteansættelse. Det betyder, at muligheden for at genoptage en afgørelse om udbytteskat, der er refunderet uberettiget, skal behandles efter de almindelige forvaltningsretlige principper om tilbagekaldelse af en afgørelse.

Hvis en anmodning har resulteret i en afgørelse, der giver helt eller delvist medhold, kan Skatteforvaltningen som hovedregel ikke ændre afgørelsen i bebyrdende retning på det samme afgørelsesgrundlag, når afgørelsen er nået frem til modtageren.

Der vil dog kunne være grundlag for at foretage en bebyrdende ændring af en afgørelse, hvis der f.eks. er tale om urigtige eller bristende forudsætninger. Er afgørelsens indhold urigtigt som følge af omstændigheder, der forelå allerede på tidspunktet for afgørelsen, kan den tilbagekaldes eller ændres i bebyrdende retning, og normalt med virkning bagud, hvis borgeren/virksomheden har handlet svigagtigt eller har burdet indse, at myndigheden var i en vildfarelse, da afgørelsen blev truffet. Tilsvarende kan en afgørelse tilbagekaldes, hvis det faktiske grundlag for afgørelsen har været urigtigt og dette ikke kan tilregnes afgørelsesmyndigheden som en fejl.

Skatteforvaltningen skal i en afgørelse om tilbagekaldelse redegøre for grundlaget for genoptagelsen. Hvis Skatteforvaltningen ikke på grundlag af det oprindelige afgørelsesgrundlag

kan redegøre for, at ansøgeren har været uberettiget til refusion af indeholdt udbytteskat, kan Skatteforvaltningen anmode ansøgeren om yderligere materiale, men Skatteforvaltningen har ikke hjemmel til at fremtvinge oplysningerne. Skatteforvaltningen kan endvidere anmode tredjemand i Danmark om oplysninger. Fremkommer der ikke oplysninger fra ansøgeren og/eller tredjemand vil Skatteforvaltningen ikke have yderligere oplysninger ud over det oprindelige afgørelsesgrundlag.

Bankordningen blev tilrettelagt og aftalerne med bankerne indgået på en sådan måde, at SKAT alene kom i besiddelse af helt overordnet information i forbindelse med håndtering af anmodningerne udbytterefusion. Det indebar samtidig, at SKAT ikke var i besiddelse af oplysninger, der kunne danne grundlag for konkret at efterprøve og vurdere, om ansøgeren havde været uberettiget til refusion af indeholdt udbytteskat, og dermed heller ikke information, der i givet fald kunne begrunde et krav om udlevering af yderligere oplysninger.

De gennemførte undersøgelser

På grund af datagrundlagets karakter og de juridiske begrænsninger, der er beskrevet ovenfor, har det været vanskeligt at foretage en systematisk screening for svig mønstre. Undersøgelserne er således foretaget på det foreliggende grundlag og på grundlag af tidligere oplysninger fra bankerne om, at de ikke er i besiddelse af yderligere oplysninger.

De svig mønstre, der er konstateret i forbindelse med gennemgangen af blanketordningen, har været anvendt ved gennemgangen af bankordningen med henblik på at undersøge, om den kendte viden kunne danne grundlag for mistanke om svig i bankordningen.

Det har været et kendetegn i svigsagerne vedrørende de ca. 12,7 mia. kr. (blanketordningen), at der er benyttet en bestemt type amerikanske pensionsplaner og malaysiske selskaber af en bestemt art. I bankordningen har sådanne alene været anvendt til tilbagesøgning af udbytteskat i meget begrænset omfang, herunder såvel beløbs- som antalsmæssigt.

Det har ligeledes været et kendetegn i svigsagerne (blanketordningen), at der for flere danske C20 selskaber er set et stort antal meget store tilbagesøgninger pr. ansøger, som følge af angivelige store aktiebesiddelser. I den forbindelse er der også konstateret et tilfælde, hvor ansøgere har angivet at eje lige store andele af A- og B aktier i det danske selskab. Disse karakteristika har ikke været genfundet i bankordningen.

Det bemærkes, at der også er store refusionsanmodninger i bankordningen, men ikke i samme størrelsesorden som i svigsagen (blanketordningen). I bankordningen var der tale om selskaber med kapital til at foretage meget store investeringer, men der er et enkelt selskab, der skiller sig markant ud. Dette vedrører en pensionskasse og refusion af ca. 900 mio. kr. Dette er nærmere beskrevet i *afsnit 4*.

Ud over at gøre brug af de kendte karakteristika fra blanketordningen som ovenfor beskrevet, har der i undersøgelserne af bankordningen været fokus på, om der har været tilgang af nye aktionærer med store tilbagesøgninger, om der er sket ændring i refusionsprocent,

om der kan konstateres oplysninger om tilbagesøgning i både blanketordningen og bankordningen, samt om der er anmodninger vedrørende selskaber, der slet ikke har udloddet udbytte.

Konklusion

Konklusionen i de interne kontrolrapporter var på baggrund af de foretagne undersøgelser, at der ikke var fundet udbetalinger, der kunne kædes til de aktører, der indgik i den formodede svindel i blanketordningen, og at der sandsynligvis ikke var sket svindel i bankordningen.

Det bemærkes som nævnt ovenfor, at refusion af ca. 900 mio. kr. i bankordningen vedrører den pensionskasse, der er beskrevet i *afsnit 4*, hvor det i øjeblikket undersøges, om pensionskassen har været berettiget til udbytterefusion.

3.2. SKAT's vurdering af regelefterlevelsen for udbytterefusion 2010-2015

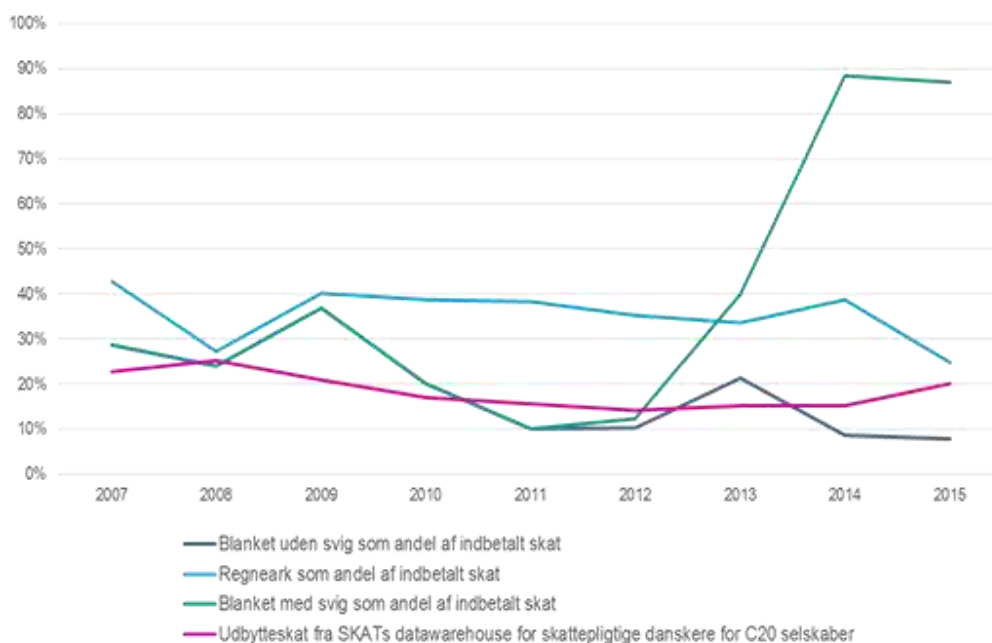
Bankordningen er ligeledes blevet undersøgt statistisk med henblik på at estimere regelefterlevelsen for anmodninger om udbytterefusion fra 2010-2015. Undersøgelsen er beskrevet i en intern rapport fra april 2018.

Med undersøgelsen er det forsøgt at estimere regelefterlevelsen for anmodninger om udbytterefusion modtaget og udbetalt via bankordningen samt for anmodninger modtaget og udbetalt via blanketordningen. Det vil sige anmodninger, som er håndteret inden udbetalingsstopet den 6. august 2015.

Anmodninger relateret til svindelsagen er ikke omfattet, da formålet netop er at vurdere regelefterlevelsen for de anmodninger, der *ikke* er kendt som svigagtige.

Som led i undersøgelsen spurgte SKAT to professorer fra Københavns Universitet om input til analysen, der kunne være grundlag for en vurdering af, om udbytteområdet i perioden 2010-2015 havde været særlig ramt af uretmæssige udbetalinger, når der sås bort fra det kendte svigsmønster. Professorerne foreslog, at SKAT skulle søge at identificere, hvor store beløb der historisk var udbetalt via blanketordningen og bankordningen og sammenholde dette med de beløb, der ifølge danske C20 selskaber var udbetalt i udbytteskat. De foreslog endvidere at udvide perioden så langt tilbage i tiden som muligt for om muligt at styrke konklusionen. Det skyldes, at der burde være sammenhæng mellem den samlede mængde af anmodet udbytterefusion og mængden af dividende udbetalt af danske virksomheder.

Figuren herunder viser beløb udbetalt via blanketordningen med og uden kendt svig som andel af indbetalt skat samt beløb udbetalt via regnearksordningen som andel af indbetalt skat:

Kilde: Intern rapport, SKATs vurdering af regelfterlevelsen for udbytterefusion, SKAT

Forholdet mellem beløb udbetalt via blanketordningen uden kendt svig som andel af indbetalt skat samt beløb udbetalt via regnearksordningen som andel af indbetalt skat ligger stabilt i perioden. Det indikerer ifølge rapporten, at regelfterlevelsen – bortset fra kendt svig – ikke har ændret sig væsentligt i perioden.

På den baggrund fremgår det af den interne rapport, at der ikke ses tegn på omfattende svig med bankordningen fra 2007-2015. Det fremgår endvidere, at der med undersøgelsen skabes et billede af, at regelfterlevelsen ikke har udviklet sig væsentligt fra 2010-2015 – hverken i positiv eller negativ retning. Der ses således ikke entydige tegn på ringere regelfterlevelse i perioden, når der ses bort fra det kendte svigkompleks. Det bemærkes afslutningsvist i rapporten, at undersøgelsen har en række metodemæssige udfordringer, og at den skal betragtes som et estimat for regelfterlevelsen med stor usikkerhed.

3.3. Konklusion

Som beskrevet i ovenstående afsnit 3.1. og 3.2. er der gennemført undersøgelser, der har haft til formål at søge klarlagt, om der er sket svig i forbindelse med refusion af udbytte i bankordningen.

Det blev konkluderet, at der sandsynligvis ikke var sket svindel eller omfattende svig i bankordningen. Konklusionen i relation til bankordningen afviger således ikke fra den i besvarelse af SAU (alm. del) spm. nr. 224 af 16. februar 2017 givne. Der er som beskrevet en

række forhold i forbindelse med de foretagne undersøgelser, der gør, at konklusionen er behæftet med betydelig usikkerhed. Denne usikkerhed har det indtil videre ikke været muligt at eliminere.

Der er siden SKAT afsluttede de beskrevne undersøgelser fremkommet yderligere oplysninger. Der er fremkommet muligt relevante oplysninger gennem det løbende samarbejde med SØIK og Kammeradvokaten fra det kendte svigskompleks, ligesom de undersøgelser, journalister på tværs af Europa har foretaget, tegner et billede af, at banksektoren aktivt har medvirket til eller faciliteret formodet svindel med udbytte.

Skattestyrelsen vil arbejde videre med at undersøge bankordningen og dermed undersøge mulighederne for at få kvalificeret de nævnte konklusioner yderligere gennem inddragelse af Finanstilsynet.

4. Sagen vedrørende en konkret pensionskasse

SKAT modtog i marts 2016 en ansøgning om refusion af indeholdt udbytteskat på ca. 280 mio. kr. fra et stort udenlandsk pensionselskab med ca. 300.000 medlemmer og en nettoformue på ca. 338 mia. kr.

Anmodningen blev udtaget til kontrol⁴. Det skyldtes, at ansøgeren ikke over for SKAT havde dokumenteret at være retmæssig ejer på udlodningstidspunktet, og at der ikke var indsendt dokumentation for, at pensionskassen havde modtaget udbyttet.

Sidenhen er der indkommet 58 anmodninger fra pensionskassen, og det samlede beløb, der anmodes refunderet, er opgjort til ca. 1,3 mia. kr. Ingen af disse anmodninger er blevet honoreret.

Pensionskassen har tidligere via en bank i den nu opsagte bankordning fået udbetalt i alt ca. 900 mio. kr. i refusion af udbytteskat i perioden 2011-2014. Det undersøges p.t om pensionskassen har været berettiget til denne refusion. Det sker i et samarbejde med Kammeradvokaten, der er bedt om at vurdere, om udbetalingen er korrekt og hvis ikke, afdække om dette beløb helt eller delvist kan kræves tilbagebetalt.

Der pågår således en dialog med pensionskassen, som bl.a. skal afdække det reelle ejerskab til de aktier, der ligger til grund for udbytterefusionen, samt dokumentation for, hvordan handlerne har fundet sted og for, at udbyttet reelt er tilgået pensionskassen.

Skattestyrelsen er fortløbende via Kammeradvokaten i dialog med pensionskassen, og der foreligger endnu ikke en afklaring.

Skattestyrelsens undersøgelser viser ikke, at andre har anmodet om refusion for de samme 900 mio. kr.

⁴ Anmodningen er indsendt direkte til SKAT, da bankordningen ophørte i september 2015.

5. Aktielån

Det er ligeledes blevet undersøgt, om aktieudlån uretmæssigt kan være anvendt i forbindelse med anmodning om refusion af udbytteskat i Danmark, og dette er ligeledes beskrevet i den interne kontrolrapport fra marts 2018.

Aktielån er udtryk for, at aktier udlånes/lånes mellem to parter mod et fee (gebyr). Da der er tale om lån, indebærer aftalen mellem parterne, at aktierne skal leveres tilbage på et senere tidspunkt. Aktielån kan foregå hen over udbyttetidspunktet, hvorved der opstår spørgsmål om, hvem der er retmæssig ejer af udbyttet, og der opstår en spekulationsmulighed, såfremt låntager har en bedre skatteretlig retsstilling i forhold til refusion af udbytteskat.

Når der i Danmark sker et udlån af aktier, registreres dette i VP Securities A/S på samme måde som et salg, og låneren fremstår således som ejer af aktierne, uagtet at långiveren – så længe aktierne ikke videreoverdrages fra låneren – skattemæssigt betragtes som den retmæssige ejer af aktierne. Sker der senere et salg af aktierne, overgår det skattemæssige ejerskab til køberen af aktierne. Det kan i den forbindelse være en udfordring, at långiver ikke nødvendigvis er vidende om, hvorvidt låneren har solgt aktien. Selvom långiveren i udgangspunktet må anses for forpligtet til at undersøge dette, er det ikke sikkert, at det er muligt i praksis. Således blev det vurderet og anført i kontrolrapporten, at aktielånsområdet næsten er umuligt at kontrollere, og uanset en øget kontrolindsats vil der fortsat være en høj risiko for fejl.

De gennemførte undersøgelser har vist, at en dansk bank aktivt har deltaget i aktielånsarrangementer, hvor banken ikke er retmæssig ejer af udbyttet. Der er derfor foretaget skattemæssige reguleringer for indkomstårene 2013-2015. Det bemærkes, at nogle af reguleringerne vedrørende indlånte aktier har medført tilbageføring af beskatning af udbytte, og der er her således sket betydelige nedsættelser af den skattepligtige indkomst for banken i 2014 og 2015. Der pågår i øjeblikket arbejde med at foretage regulering for indkomståret 2016, mens banken selv har foretaget det fornødne i relation til indkomståret 2017.

Få andre banker har benyttet aktielån til risikoafdækning for andre bankforretninger, som f.eks. udlån, hvor aktielånet har udgjort sikkerhed for udlånet. SKAT har her foretaget skattemæssige reguleringer i forhold til bankerne.

SKAT har endvidere undersøgt et forsikringsselskab og to managementselskaber (selskaber, som varetager administrationen af investeringsforeninger), som alle har benyttet sig af udlån af aktier. SKAT har konstateret, at de pågældende selskaber kun udlåner aktier, og forsikringsselskabet udlåner ikke henover udbyttedagen. Det indebærer alt andet lige i forhold til den kontrollerede problemstilling, at der ikke er sket uberettiget udbetaling af refusion.

To pensionselskaber er også undersøgt nærmere, hvilket har vist, at disse ikke benytter sig af aktielån.

Skattestyrelsen vurderer ikke, at de undersøgte forhold er udtryk for svig. I de pågældende sager har bankernes fortolkning af, hvem der kan anses som retmæssig ejer af aktierne i skattemæssig henseende været en anden end SKAT's. Bankerne har taget afsæt i registreringen i VP Securities A/S, men denne registrering afspejler – som beskrevet ovenfor – ikke nødvendigvis, hvem der skattemæssigt er retmæssig ejer.

I sagerne vedrørende de ca. 12,7 mia. kr., hvor SKAT har foretaget politianmeldelse, er det Skattestyrelsens vurdering, at der for langt størstedelens vedkommende er tale om uberettiget refusion af udbytteskat baseret på fiktivt ejerskab af aktier. Det er samtidig Skattestyrelsens vurdering, at der bag en mindre del af de uberettigede refusioner ligger en reel aktiebesiddelse, og at der i disse tilfælde kan have været tale om aktieudlån og uberettiget refusion af udbytteskat.

I forbindelse med den sagsbehandling, der i dag foretages af anmodninger om udbytterefusion, gennemgås de relevante transaktioner, som sammenholdes med oplysninger fra overførselsdokumenter, udskrift af konti og overførsel af penge. Dette sker med henblik på at sikre, at der er tale om regulære køb og salg, og at der ikke er tale om aktielån.

Siden august 2015 er der sket hel eller delvis afvisning af ca. 200 refusionsanmodninger som følge af, at der har været vished eller formodning om, at der bag anmodningerne lå aktielån. Enten er der fremkommet oplysninger herom, eller også har anmoderen undladt at indsende den dokumentation, der har kunnet afkræfte en formodning. Der er som følge heraf blevet afvist refusion af udbytteskat på et beløb i størrelsesordenen ca. 30 mio. kr.

Udover de afsluttede sager har Skattestyrelsen identificeret yderligere ca. 300 potentielle aktielånssager, som er under sagsbehandling.

6. Afslutning

I ovenstående status fremgår Skattestyrelsens aktuelle viden om forskellige dele af udbytteområdet. Der fremkommer løbende nye oplysninger, herunder som følge af samarbejdet med SØIK og Kammeradvokaten om svigsagen.

Skattestyrelsen har ligeledes noteret sig de oplysninger, som medierne har medvirket til at afdække vedrørende bl.a. bankers involvering i sager om uberettiget refusion af udbytteskat i andre europæiske lande.

Skattestyrelsen arbejder videre med de emner, SKAT har undersøgt og beskrevet i interne rapporter, og særligt undersøges mulighederne for at kvalificere konklusionerne i relation til bankordningen yderligere gennem inddragelse af Finanstilsynet.